ASIELZOEKERS IN DE HUISARTSENPRAKTIJK: HOE ERVAREN ZIJ HET ZIEK-ZIJN IN EEN ANDERE CULTUUR?

Haio: CORNELISSEN Evelyn , KUL
Promotor: DEVEUGELE Myriam
Praktijkopleider: BONNY Kurt

Context: Asielzoekers vormen gezien hun achtergrond en hun huidige leefsituatie een risicogroep voor het ontwikkelen van fysieke en mentale gezondheidsklachten. Naast de verschillende praktische beslommeringen waarmee ze geconfronteerd worden na aankomst in een nieuw land en de zorgen om hun verleden en hun toekomst moeten zo plots kennis maken met de gezondheidszorg in België.

Onderzoeksvraag: Het doel van dit onderzoek is nagaan met welke lichamelijke en psychische klachten de asielzoekers zich voornamelijk aanmelden bij de huisarts, wat vinden ze daarbij van belang om een goed vertrouwen te hebben in de huisarts, zijn ze tevreden rond de gezondheidszorg in België en tenslotte, verkiezen asielzoekers bij de vertaling van hun klachten een professionele of niet-professionele tolk.

Methode: Hiervoor werden vijf semi-gestructureerde interviews afgenomen bij asielzoekers aan de hand van een opgestelde lijst met interviewtopics. De verschillende topics werden nadien vergeleken met de resultaten uit het literatuuronderzoek. Om artikels te selecteren voor het onderzoek, werd de literatuur doorzocht met behulp van de zoekmachine Pubmed, met als kernwoorden ?asylum seeker? en ?primary health care?.

Resultaten: Er waren enkele discrepanties tussen de resultaten uit de interviews en de literatuur. Vooral de tevredenheid rond de gezondheidszorg lag opvallend hoger bij de ge?nterviewden. De literatuur bracht een gevarieerd scala aan zowel specifieke als aspecifieke niet-verklaarde klachten fysieke klachten naar boven. De meeste ge?nterviewden verklaarden psychologische hulp in te roepen indien nodig terwijl uit de literatuur blijkt dat de meeste asielzoekers een verwijzing naar psychologische hulp vaak niet opvolgen. De meningen waren verdeeld of ze een tolk zouden aanvragen bij het vertalen van hun psychische klachten. Degene die geen tolk zouden aanwenden gaven als reden voornamelijk de schaamte van zich psychisch te moeten blootgeven aan een mogelijke landgenoot waarbij er nog steeds een taboe hangt rond mentale problemen. Zowel de interviews als de literatuur tonen duidelijk aan dat de communicatieproblemen een drempel vormen voor het gebruik van de gezondheidszorg. Desondanks worden in verhouding amper tolken ingezet. Uit beide resultaten blijkt ook dat het verkiezen van een professionele ten opzichte van een niet-professionele tolk wat verdeeld is onder de asielzoekers.

Conclusie: De asielzoekers die ge?nterviewd werden waren tevreden over de gezondheidszorg die hen aangeboden werd in België doordat ze het gevoel kregen dat ze een luisterend oor vonden bij de arts, ze werden uitgebreid klinisch onderzocht en ze voelden snel beterschap onder de voorgeschreven medicatie. Het zou nuttig zijn om de toegang tot de tolkendienst te vergemakkelijken. Het inlassen van een vrij consultatiemoment voor asielzoekers zou de drempel verlagen om naar de huisarts te komen.